

Bodi si da so bile le sanje, ali pa veselje o dozdevnih sanjah, to je vendar Rožici dobro dejalo. Bolezen se na bolje obrne in mati jej obljubijo, da se bode z Minko kmalu zopet igrala.

Ne dolgo in Rožica je bila zdrava.

* * *

Minka je teti vse povedala, kako je domov tekla in videla Rožico v postelji sladko spati. Rožica je odprla oči, in ona je iz hiše zbežala.

Teta se tega zelo ustrašijo, a vendar niso grajali Minke, ker so čuli, da je Rožici bolje. Obljubiti jim je pa morala, da ne bode nikoli več kaj takega brez njih dovoljenja storila.

Rožica je popolnem ozdravela in smela je zopet vstati. Veselo življenje je bilo povsod zunaj v naravi. Mesec majnik je razsiral povsod veselje in življenje. Teta so pripeljali Minko zopet domov. To je bil vesel in prazničen dan za vse, posebno pa za Rožico in Minko.

Minka je zarudela, ko je prvič zopet pogledala ljubej materi v oko, ker znala je, da ni prav storila, ko je bila šla od tete sama domov.

„Oh, ljuba mati!“ rekla je, „ne bodite hudi na meně, obljubila sem teti, da nikoli več kaj takega ne storim.“

Potem so teta materi mnogo stvari pripovedovali, ker povedati so jej imeli mnogo, ker se užé takó dolgo niste videle, in mati so v tem času imeli tudi dosti skrbi in dela, da na druge stvari niti misliti niso mogli.

Minka za svoj pregrešek ni bila kregana, ker je bil ta dan vesel in srečen za vse. Tudi je spoznala, da s svojim prestopkom ni ravno nič hudega storila, ker je le svojo bolno sestro Rožico videti želela.

Bratje in sestre ljubite se med soboj, ker ljubezen bratovska je nebeška iskra, katera človeka za vse dobro in plemenito ogreva, ter stoji nepremakljivo, kakor železo in kamen.

I. T.

Siromak — dobrotnik.

Marko je bil sin ubožnega rokodelca. Otročja leta je preživel v hiši svojih staršev. Komaj v desetem letu svoje dōbe, izgubil je očeta in mater. Zdaj mu ni ostajalo družega, nego da pridno dela in se bodi kakor koli preživi. Ali pri vsem svojem prizadevanji ne dobí siromak nikjer nobene dela. Sklene toraj zapustiti svoj rojstni kraj in iti dalje po svetu, da si poišče kje kake primerne službe. Nihče se ni brigal zanj, a on sirota ni znal ne kod ne kam. Sredi hude zime je zapustil domači dom in je šel po daljnem svetu. Nu, boljša je bodi si kakoršna koli služba, nego li da pogine od gladi. Le pomislite otroci ubozega Marka, kako se je ubijal v hudej, mrzlej zimi in gazil sneg malo ne do kolena. Ostra burja je vila s snegom na vse strani, vse je zmrzovalo, a sirota Marko je bil slabo oblečen. Takó pride do neke hiše. Sreč mu od veselja zaigrá, mislěč si, da tukaj dobōde saj toliko, da si lačni želodec utolaži in v gorkeji sobi otrple ude pogreje. Ali motil se je siromak. V hiši so bili neusmiljeni ljudjé, ki ga niso pustili v hišo. Rekli mu so, da na zimo ne potrebujejo nobenih družinčēt (poslov), ter si naj kje drugej kruha poišče. To je bilo pač žalostno za ubozega Marka! A še hujše je bilo to za njega, ko sirota Marko izbolí. Kam se naj zdaj obrne,

kje si naj išče pomoči, kam se naj zateče? — Potujoč dalje lačen in ozébljen, postaja bolezen vedno hujša. Komaj da se nekako privleče do siromašne kôče, ki je stala ne daleč ob vélikej cesti. Gospodar v koči je bil ubožen mizar. Marko mu pripoveduje svoje nadloge, in mizar se bridko razjôka, ko čuje in vidi, koliko trpi uboga sirota Marko. — „Ljubi moj!“ reče mu naposled, „drage volje bi ti rad pomagal, ali s čim? Kôčo in vse pohištvo mi je zaplénil neusmiljeni graščak, kateremu sem par goldinarjev dolžan. Ne morem ti drugače pomagati, nego ako hočeš ležati zunaj v mojej staji, a kar se tiče hrane, dati ti hočem, kar bodem zmogel.“ — Marko pristane drage volje na to prijazno ponudbo ubožnega mizarja. Otide v stajo, vleže se v kot na slamo in siromak mizar ga dobro pokrije. Mrzlica (zimica), ki ga je ves pot tresla, izpremení se zdaj v hudo vročico. Mizarja je zeló skrbelo, da bi Marko ne umrl. Ali kaj naj stori siromak? Zdravnika ni nobenega v bližini, in ko bi tudi bil, s čim naj ga plača? — Bolnemu Marku bi treba vsaj malo gorke juhe, ali odkod naj vzame ubogi mizar gorke juhe, ko ne premore družega, nego malo črnega kruha in kozarec mrzle vode. Nu, s čimur je mogel, s tem je tudi postregel ubozemu Marku. Prinesel mu je kozarec hladne vode in skorjico črnega kruha. Da-si je bilo to malo, vendar je nekoliko pomagalo bolnemu Marku; a najbolj mu je pomagal sladki počitek, da-si tudi na golej slami. Družega dne se Marko užé mnogo boljšega počuti in kmalu popolnem ozdravi.

Dobro dejanje ubozega mizarja je ostalo Marku globoko v sreci, in nikoli ga ne pozabi. Za nekoliko dni dobôde v bližnjem vási tudi dobro službo. Izučivši se svojega rokodelstva, prihranil si je z varénostjo in skromnim življenjem kmalu toliko, da je mogel sam na svojo roko delo začeti in si majheno imovino preskrbeti. Od sih dob je podpiral siromaka mizarja, ki vsled svoje starosti ni mogel več delati.

Evo, otroci, ali vidite, tudi kozarec hladne vode in skorjica kruha, ki jo podelimo siromaku, povrne nam Bog stotéro.

Dj. R. Homotarič.

Spomini iz poprejšnih let.

Moja mati so me tesnó pritisnili k sebi na svoje prsi, objeli so me z gorkimi poljubki in solznimi oči ter mi s tresočim glasom rekli: „Dragutin, idi zdaj in Bog naj te spremlja v boj! pošteno imé svojega rajncega očeta bodi ti vedno v části in spominjaj se vroče ljubezni svoje matere. — V spomin od svojih roditeljev vzemi ta prstan, ki je sicer kostén, a vendar meni drag spominek tvojega rajncega očeta. — Dal mi ga je, ko sem bila še mlado deklè. Nosila sem ga od one dôbe do denašnjega dné in želim dà bi ga tudi v svoj grob s seboj dobila. A zdaj ga vzemi ti, Dragutin, ker mislim, da ti bode prstan na srečo, ako ga nosiš.“ — Na to snamejo mati kosténi prstan s svojega prsta, ter ga natáknejo na mezinec moje desne roke, če sem jih tudi prosil, da naj se ne ločijo od svojega toliko jim drazega spominka. — Zopet mater solzé polijó, ter ne rekó niti besedice; tudi jaz sem umolknil in pritisnil hvaležen poljubek na materina usta, še jedenkrat sem jim pogledal v milo okó in — dejal: „Z Bogom mati! upam, da se kmalu zopet vidiva!“ To rekši, odprem hišne duri in otidem, da bi ljubej materi ne delal z dolgim